



ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členiek senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Marianny Reiffovej v právnej veci žalobcov: 1) **Ing. M. D., CSc.**, zastúpenej advokátkou JUDr. S. K., PhD., advokátkou, 2) **Doc. Ing. D. D., CSc.**, zastúpeného advokátom JUDr. P. Š., proti žalovanému: **Krajský lesný úrad v BB**, za účasti vedľajšej účastníčky Ing. M. D., CSc., zastúpenej advokátkou JUDr. S. K., PhD., advokátkou, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 5. apríla 2007, číslo 14/2007 Gb., o odvolaní žalobcu 2) proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19. septembra 2007, č. k. 23 S 129/2007-25, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **p o t v r d z u j e** napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19. septembra 2007, č. k. 23 S 129/2007-25.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žaloby, ktorými sa žalobca 2) a právny predchodca žalobkyne 1) J. B. (od ktorého žalobkyňa v novembri 2007 kúpila nehnuteľnosti, ktorých vlastníctvo podmieňovalo postavenie J. B. ako účastníka konania) domáhali preskúmania rozhodnutia zo dňa 5. apríla 2007, číslo 14/2007 Gb., ktorým žalovaný zamietol odvolania a potvrdil rozhodnutie zo dňa 10. novembra 2006, číslo 2006/00415-29, ktorým Obvodný lesný úrad v Ž. ako orgán štátnej správy poľovníctva vecne príslušný na konanie podľa § 56 ods. 3 a v súlade s § 38 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o poľovníctve), rozhodujúc podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok) na

základe spoločnej žiadosti Ing. M. D., CSc, B. D. a L. D., zo dňa 28. marca 2004, uznal zverník s názvom S. Z. K. v celkovej výmere 364,51ha poľovných pozemkov.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynul záver, že správne orgány v danej veci postupovali v súlade s platnou právnou úpravou, rozhodli na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a prijali i správny právny záver. Krajský súd mal za preukázané, že predmetné pozemky, ktoré sú zahrnuté do zverníka S. Z. K., sú poľovné pozemky a ako také spadajú pod režim zákona o poľovníctve. Z toho dôvodu sa musel vyporiadať s otázkou konfliktu dvoch právnych záujmov, a to právneho záujmu na ochrane vlastníckeho práva vlastníka pozemku alebo na druhej strane právneho záujmu verejnosti na výkone poľovníctva. Mal za to, že zákon o poľovníctve v zmysle ústavného zmocnenia má prednosť v otázke verejného záujmu na poľovníctve pred záujmom na vlastníckom práve. To obmedzuje vlastnícke právo napríklad v otázke zriaďovania zverníkov, pretože tieto musia byť zo zákona ohradené, čo môže spôsobovať majiteľom pozemkov isté obmedzenia. V danom prípade však krajský súd mal za preukázané, že žalobcom žiadne výrazné obmedzenia pri výkone ich vlastníckych a užívateľských práv pozemkov nehrozia. Dôkladne sa oboznámil pritom so všetkými mapovými podkladmi, ku ktorým boli v rámci pojednávania podané podrobné vysvetlenia ako zo strany žalobcov, tak i zo strany žalovaného správneho orgánu a napokon i vedľajšej účastníčky – žiadateľky o zverník. Keďže žalobcovia nemôžu vykonávať právo poľovníctva osobne ako vlastníci pozemkov, pretože ich pozemky vzhľadom na rozlohu, konfiguráciu a ostatné podmienky v zmysle zákona nie sú spôsobilé na zriadenie samostatného poľovníckeho revíru, mohli tak toto svoje právo postúpiť inému, čo neurobili. Podľa platnej zákonnej úpravy (§ 14 ods. 5 zákona o poľovníctve) zabezpečí výkon práva poľovníctva v takomto poľovnom revíri lesný úrad. Takýto spôsob vyplýva zo samotného zákona o poľovníctve, a preto ani krajský súd v postupe správnych orgánov nezistil dôvod na vyslovenie nezákonnosti takéhoto postupu, ako i následného rozhodnutia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca 2). Navrhol ho zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Tvrdil, že rozhodnutie prvostupňového súdu je nezákonné, pretože prvostupňový súd v napadnutom rozhodnutí toleroval flagrantnú nezákonnosť žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu pri ich procesnom postupe a vydávaní napadnutého správneho rozhodnutia žalovaného, ako aj rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu v predmetnom správnom konaní. Uviedol, že prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil, prvostupňové konanie má také vady, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a prvostupňový súd dospel k nesprávne zisteniu skutkového stavu predmetnej veci. Ďalej uviedol, že nezákonnosť postupu žalovaného a prvostupňového správneho

orgánu spočíva v skutočnostiach, ktoré zakladajú porušenie a odopretie jeho základných práv ako účastníka predmetného správneho konania, najmä práva byť informovaný o začatí správneho konania, práva vyjadriť sa k predmetnému správne konaniu, práva vzniesť námietky k predmetnej veci, práva zúčastniť sa ústneho pojednania veci ako aj miestnej ohliadky a tiež práva na riadne odôvodnenie správneho rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu.

Žalovaný v písomnom vyjadrení navrhol odvolanie zamietnuť. Zdôraznil, že vlastnícke právo k poľovným pozemkom je iba jedným z viacerých hmotnoprávných predpokladov pre uznanie poľovného revíru, resp. zverníka podľa zákona o poľovníctve a že súhlas každého vlastníka poľovného pozemku nie je podmienkou pre uznanie poľovného revíru, resp. zverníka. Rešpektujúc uvedenú skutočnosť žalovaný dospel k záveru, že konania správnych orgánov o uznaní zverníka boli aj v súlade s článkom 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu. Ďalej uviedol, že v danom prípade postup správnych orgánov vo väzbe na obmedzenie vlastníckeho práva k poľovnému pozemku žalobcu 2) bol v súlade so zákonom o poľovníctve so súčasným doriešením primeranej náhrady, určenej podľa sadzovníka na výpočet nájomného za poľovné pozemky, tvoriaceho súčasť zákona o poľovníctve. Na základe uvedených skutočností mal žalovaný za to, že dôvody, uvedené v odvolaní, sú neopodstatnené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací pojednal vec podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c OSP. Rozhodol na odvolacom pojednávaní podľa § 250ja ods. 3 OSP dňa 31. júla 2008 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil.

Pokiaľ ide o riešenie procesných otázok, ktoré vznikli po rozhodnutí krajského súdu, je potrebné uviesť, že predmetom súdneho preskúmavacieho konania v konaní pred krajským súdom boli pôvodné dve samostatné žaloby, podané J. B. a Doc. Ing. D. D., CSc. Pretože uvedenými žalobami sa žalobcovia domáhali preskúmania toho istého rozhodnutia žalovaného Krajského lesného úradu v BB číslo 14/2007 Gb. zo dňa 5. apríla 2007, krajský súd konania vo veciach 23 S 129/2007 a 23 S 130/2007 uznesením spojil na pojednávaní dňa 19. septembra 2007 v zmysle ustanovenia § 112 ods. 1 OSP na spoločné konanie, ktoré sa na Krajskom súde v Banskej Bystrici ďalej viedlo pod spisovou značkou 23 S 129/2007. Krajský súd rozsudkom zo dňa 19. septembra 2007, č. k. 23 S 129/2007-25, ktorý je predmetom tohto odvolacieho konania, žaloby zamietol. J. B., ktorý nepodal proti rozsudku krajského súdu odvolanie, predal v novembri 2007 (teda po rozhodnutí krajského súdu vo veci) nehnuteľnosti, ktorých vlastníctvo podmieňovalo jeho postavenie účastníka v danom konaní, Ing. M. D., CSc., ktorá uvedenou kúpou (vo vzťahu k jednej zo spojených

žalôb, kde bol žalobcom J. B.) vstúpila do práv a povinností žalobcu 1) J. B. (singulárna sukcesia) a namiesto neho sa v spojenej veci stala žalobkyňou 1). Vo vzťahu k druhej spojenej žalobe, kde je žalobcom Doc. Ing. D. D., CSc., ostala v postavení vedľajšej účastníčky.

Dôvody odvolania možno rozdeliť – a aj sám žalobca 2) ich v odvolaní tak rozdelil - do dvoch okruhov.

V prvom rade žalobca vytýka krajskému súdu stručné odôvodnenie, že námietky ohľadne dodržiavania procesných predpisov v správnom konaní nepovažoval krajský súd za právne relevantné. Z toho dôvodu sa Najvyšší súd SR ako súd odvolací zaoberal jednotlivými procesnými námietkami žalobcu 2) a dospel k týmto zisteniam:

Správne konanie v danej veci bolo začaté na žiadosť Ing. M. D., CSc., B. D. a L. D. zo dňa 28. marca 2004, ktoré ako vlastníčky 315,9828 ha požiadali o uznanie zverníka s názvom S. Z. K. o celkovej výmere 364,51ha poľovných pozemkov. Pozemok žalobcu 2), resp. jeho časť, ktorá spadá do hraníc zverníka, predstavuje len 0,03 ha (3 áre, resp. 300 m²) a ako sám žalobca 2) uviedol na pojednávaní krajského súdu dňa 19. septembra 2007 (č. I. 22 P. v. spisu krajského súdu), nie je zalesnená; Je však vlastníkom ďalších hektárov lesnej pôdy, ktorá bezprostredne súvisí s plotom zverníka a s jeho časťou, ktorá bola zahrnutá do zverníka., pričom konfigurácia terénu je taká, že on drevo ťažiť kvôli plotu nemôže, pretože má zamedzený prístup aj na tú časť, ktorá je mimo zriadeného zverníka. Ďalej uviedol, že je poľovníkom a poukázal na skutočnosť, že oplotením aj jeho parcely vo vnútri zverníka dochádza k ujme výkonu jeho poľovníckeho práva.

Skutočnosť, či pri výstavbe plotu zverníka boli dodržané príslušné ustanovenia zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (stavebný zákon) nie je predmetom tohto konania, a preto sa ani odvolací súd ňou nezaoberal.

Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu 2), že v konaní pred správnym orgánom prvého stupňa boli porušené a odopreté jeho základné procesné práva, tu je potrebné uviesť, že zo spisu správneho orgánu jednoznačne nevyplýva, že žalobcovi 2) bolo doručené oznámenie Obvodného lesného úradu Ž. o začatí konania zo dňa 26. júla 2004, lebo fotokópia doručenky doporučené do vlastných rúk, pripojená za uvedené oznámenie, sa týka doplnenia podania, odstúp. spis. mat. rozhod. 2004/00124, 2004/00035, ktorú zásielku mal žalobca 2) prevziať v auguste 2004. Originál tejto doručenky je pripojený za rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Ž. č. j. 2004/00124, ktorým

bolo prerušené konanie vo veci žiadosti Ing. M. D. CSc, B. D., L. D., zo dňa 01.04.2004 o uznanie S. Z. v katastrálnom území K.. Konanie bolo prerušené do doby odstránenia nedostatkov podania, najneskoršie do termínu 30. septembra 2006. Prevzatím uvedenej zásielky (doporučene do vlastných rúk) na správnom orgáne sa žalobca 2) o konaní v danej veci dozvedel najneskôr 3. (resp. 9. – dátum dňa prevzatia nie je dobre čitateľný) augusta 2004.

Ústne pojednávanie správny orgán nariaďuje, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon. Ak sa má pri ústnom pojednávaní uskutočniť ohliadka, uskutočňuje sa ústne pojednávanie spravidla na mieste ohliadky. Na ústne pojednávanie správny orgán prizve všetkých účastníkov konania a požiada ich, aby pri ústnom pojednávaní uplatnili svoje pripomienky a námety. Osobitné zákony ustanovia, v ktorých prípadoch sa na neskôr uplatnené pripomienky a námietky neprihliada; na túto skutočnosť musia byť účastníci konania výslovne upozornení. Ústne pojednávanie je neverejné, pokiaľ osobitný zákon alebo správny orgán neustanovia inak (§ 21 správneho poriadku).

Zverník zasahoval do rôznych lokalít. Obvodný lesný úrad v Ž, na jednotlivé ústne pojednávania pozýval vždy vlastníkov lokality, ktorej sa konkrétne ústne pojednávanie týkalo. Z tohto dôvodu nebol žalobca 2) pozvaný na ústne pojednávanie vo veci pričlenení poľovných pozemkov v oblasti zvaná K. v lokalite K. V. a C. na pozemkoch UPS K., SHR a SPF do „S. Z. K.“.

Bol však pozvaný na miestnu ohliadku, ktorá sa týkala odstránenia nedostatkov, keď konanie bolo prerušené do doby 30. septembra 2006, dokedy mala žiadateľka odstrániť nedostatky podania, to znamená, že mala vykonať v zmysle § 7 zákona o poľovníctve trvalé a dokonalé ohradenie zverníkov tak, aby zver, ktorá sa v nich bude chovať, nemohla voľne vybiehať do susedných revírov. Pozvánku zo dňa 4.októbra 2006 na miestnu ohliadku, ktorá bola zvolaná na deň 12.októbra 2006 o 10.00 hod. so stretnutím v K. na križovatke pri dome Ing. M. D., CSc. doručku (doporučene, nie do vlastných rúk), prevzal žalobca síce až 12.októbra 2006, ale k náhradnému doručeniu uložením na pošte (fikcia doručenia) došlo dňom uloženia zásielky na pošte - 9.októbra 2006. Preto je irelevantné, kedy následne (fyzicky) žalobca zásielku prevzal, lebo v prípade, že sa v mieste doručenia v čase doručovania (9.10.2006) zdržiaval, k účinnému náhradnému doručeniu došlo bez ohľadu na to, kedy (a či vôbec) žalobca 2) uvedenú zásielku prevzal. Považovala by sa za doručení aj vtedy, keby si ju žalobca nebol na pošte dodatočne (po troch dňoch od uloženia) vyzdvihol. Keďže správny poriadok upravuje vo svojom ustanovení § 24 len doručovanie do vlastných rúk, pri posúdení náhradného doručenia uložením na pošte

vychádzal Najvyšší súd SR analogicky z ustanovenia § 46 ods. 2 OSP, podľa ktorého ak nebol adresát zastihnutý, hoci sa zdržuje v mieste doručenia, doručí sa inej dospelej osobe bývajúcej v tom istom byte alebo v tom istom dome alebo zamestnanej na tom istom pracovisku, ak je ochotná obstarat' odovzdanie písomnosti. Ak nemožno ani takto doručiť, uloží sa písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresát sa vhodným spôsobom vyzve, aby si písomnosť vyzdvihol. **Písomnosť sa považuje za doručení dňom, keď bola uložená, i keď sa adresát o uložení nedozvedel.** Uvedené posúdenie považuje Najvyšší súd SR za správne z dôvodu, že je potrebné odlíšiť postup pri doručovaní zásielky do vlastných rúk a zásielky, ktorá nemá takýto charakter. Pri uložení zásielky je takýmto odlišovacím znakom práve to, že zásielka do vlastných rúk sa považuje za doručení (pri splnení ostatných zákonných podmienok) tretí deň od uloženia (ak si ju adresát nevyzdvihne skôr). Písomnosť, ktorá nemusí byť doručení do vlastných rúk, sa považuje za doručení (pri splnení ostatných zákonných podmienok) dňom, keď bola uložená, i keď sa adresát o uložení nedozvedel. Pretože podľa § 24 správneho poriadku sa dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia doručujú do vlastných rúk, bolo na úvahe správneho orgánu prvého stupňa, či pozvánku na miestnu ohliadku bude doručovať do vlastných rúk alebo zvolí doručení iné, t. j. obyčajné. Rozhodujúcim kritériom je pritom dôležitosť obsahu písomnosti. Rozhodnutie správneho orgánu o spôsobe doručení uvedenej zásielky – pozvánky na miestnu ohliadku zo 4.októbra 2006, zvolanú na deň 12.októbra 2006 nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Správne súdy posudzujú dodržanie procesných predpisov v správnom konaní s časovým odstupom, a preto záver k tvrdenému porušeniu procesného práva žalobcu 2) je ten, že skutočnosť, že správny orgán v čase uskutočnenia miestnej ohliadky nemal k dispozícii doručeníku, potvrdzujúcu včasné prevzatie zásielky žalobcom 2), nič nemení na tom, že k náhradnému doručení uvedenej zásielky žalobcovi 2) došlo uložením zásielky na pošte dňom 9.októbra 2006.

Správny bol preto postup žalovaného správneho orgánu, ktorý zamietol odvolanie a potvrdil rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Ž.

So žalobcom bolo konané ako s účastníkom v konaní o uznanie zverníka s názvom S. Z. K. o celkovej výmere 364,51ha poľovných pozemkov, ktorý zasiahol do pozemku vo vlastníctve žalobcu 2) v rozsahu 0,03ha, teda 300m² (0,00823% z výmery zverníka). Procesným postupom správnych orgánov oboch stupňov nedošlo k takým pochybeniam, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a na ktoré by musel v súdnom preskúmaní konaní súd prihliadnuť podľa § 250i ods. 3 OSP pri preskúmaní zákonnosti a postupu správneho orgánu.

S námietkami žalobcu 2), ktoré sa týkali nerešpektovania jeho vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam, sa krajský súd náležite vypořiadal. Preto možno len zopakovať, že zákonná úprava výkonu poľovníctva nie je v rozpore s ústavou zaručenými právami žalobcu 2). Ide o obmedzenie vlastníka (spoluvlastníka) poľovných pozemkov, súvisiace so zákonnou úpravou podmienok, ktoré musia byť splnené pri vytváraní poľovných revírov (zverníkov, samostatných bažantníc). Pri ich tvorbe musí ísť o súvislé poľovné pozemky s určenou minimálnou výmerou. Obmedzenia vlastníka poľovného pozemku pri zachovaní podstaty a zmyslu ostatných ústavných garancií vychádzajú z ustanovenia článku 20 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky. Všeobecným právnym princípom demokratického štátu je vôľa väčšiny (pri zachovaní zákonných práv menšiny). Len výnimočne sa uplatňuje princíp jednomyselnosti, lebo pri jeho rozšírenej aplikácii by rôzne bežné životné situácie nemohli byť vôbec riešené. Väčšinový vlastník uznaného poľovného revíru (zverníka, samostatnej bažantnice) rozhoduje o tom, s kým uzavrie zmluvu o nájme výkonu práva poľovníctva. Takýto subjekt sa po schválení zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva príslušným orgánom štátnej správy stáva oprávneným na výkon práva poľovníctva v konkrétnom poľovnom revíri za odplatu, výšku ktorej určuje zákon v prílohe č. 1 k zákonu č. 99/1993 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 23/1962 Zb. o poľovníctve. Vlastníci pozemkov, ktoré sú súčasťou poľovného revíru (ale nemôžu byť samostatným poľovným revírom, lebo nedosahujú zákonom stanovenú výmeru - § 6 zákona o poľovníctve) majú prednostné právo na vznik členstva v poľovníckom združení, ktorému bol výkon práva poľovníctva prenajatý (§ 14 ods. 4 zákona o poľovníctve).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k záveru, že v preskúmvanej veci bol dostatočne zistený skutkový stav a z neho vyvodený správny právny záver. Z dôvodov uvedených vyššie preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) a dôvodmi žaloby, podanej žalobcom 2/ (§ 249 ods. 2 OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd so zreteľom na výsledok odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 OSP, keďže žalobca 2) nemal úspech ani v odvolacom konaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 31. júla 2008

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Nikoleta Adamovičová